

Glas Koncila *Novo lice Crkve*

Začudno je koliko je uporan Glas koncila u napadima na Narodno oslobodilačku borbu i Vrhovnog zapovjednika NOV-a Maršala Josipa Broza Tita.

Lipnja ove godine, nakon što je Hrvatska obilježila Dan antifašističke borbe u šumi Brezovica, kod Siska, kao dan kada su hrvatski domoljubi krenuli u borbu protiv okupatora, javio se Glas koncila sa zahtjevom da se proslava tog dana ukine. Takav zahtjev Glasa koncila i dijela katoličkog klera ne čudi, ima li se na umu da je podosta svećenika sudjelovalo u uspostavi ustaške vlasti, pa i u formiranju ustaških postrojbi, da je velik broj svećenika bio u vojnim postrojbama NDH, da su sudjelovali u prekrštavanju Srba, a neki i u izvršenju zločina.

Čak je ustaški režim više od stotinu svećenika odlikovao za doprinost uspostavi NDH. Nitko se od tih svećenika nije odrekao tih odličja. Zbog sudjelovanja nekih katoličkih svećenika u zločinima, vrh katoličke crkve u Hrvatskoj nikada se nije ispričao. Umjesto isprike ponavljaju se laži da su „komunisti“ ubili 643 svećenika, iako se iz podataka objavljenih u knjizi autora Ante Bakovića „Hrvatski martirologij XX stoljeća“ vidi tko je sve i zbog čega ubio te svećenike. Naravno, u obradi Ante Bakovića, svećenici su ubijeni, jer su bili Hrvati i jer su se borili za vjeru, dok je istina sasvim drukčija. Zar su se svećenici, ustaški dušobrižnici u logoru Jasenovac, borili za vjeru ili su bili sluge jednog suludog režima, koji je uništavao sve što je bilo drugačije od onoga što su oni predmnijevali. Zar su svećenici, koji su silom prekrštavali pravoslavno stanovništvo, bili duhovnici ili pak siledžije u službi rasne politike. Zar je Josip Kurinović, svećenik iz Prijedora, branio katoličku vjeru kada je 1942. pucajući na borce Narodno oslobodilačke vojske, ubio čak osmoricu, ili je štitio interese njemačkih nacista, koji su preko Prijedora u Njemačku izvozili rude iz Bosne za svoj ratni stroj.

I danas, nakon sedamdeset godina od završetka II.svjetskog rata nismo čuli da su svećenici osudili one, koji ispisuju slovo „U“ i u njega ucrtavaju križ. Nismo čuli ni riječi osude onih koji siju mržnju na stadionima, na ulicama napadaju Rome i obojene, crtaju kukaste križeve. To je, za te svećenike valjda u redu. Njima bi ukidanje obilježavanja Dana antifašističke borbe bio značajno, jer bi se u zaborav gurnulo sve ono što je dio katoličkog klera učinio u službi ustaškog režima.

No, Dan antifašističke borbe je dan na koji bi se svaki normalan građanin Hrvatske trebao ponositi, jer smo tada ustali i pobijedili najveće zlo, koje se pojavilo u povijesti - nacizam i fašizam. Tu borbu predvodili su komunisti i svojim djelovanjem spriječili su bratubilački rat, koji je jedino odgovarao okupatoru. Time su se narodi Hrvatske svrstali među pobjednike, a ujedno u sastav Hrvatske vratili otete i predane naše teritorije: Istru, Dalmaciju, Primorje, Međimurje, Baranju, te otoke. Da li to smeta Glasu koncila?

U NOB-u sudjelovali su i povelik broj katoličkih svećenika, koji su ostali uz narod i zajedno s narodom podnosili stradanja i patnje. Tim svećenicima, osobito u Istri i Krku, odajemo priznanje i počast. S tim ljudima bi se i Glas koncila trebao ponositi, a ne onima iz ustaških postrojbi.

Savez antifašističkih boraca i antifašista RH